

Kære konfirmander

Vi vil gerne holde fest for jer! Der er så meget liv i jer. Det ene øjeblik er I legesyge som løveunger og drillesyge som chimpanser. Jeres sult er imponerende. I køber kager hos bageren på vej til konfirmand og jeg er sikker på, I skanner skufferne derhjemme for at finde noget lækkert. I gror også hurtigt som plantestængler der bare vil opad mod himlen. Samtidig ser jeg for mig at I kan sove udmattede hele formiddage som sæleri solen. Men når I er vågne, har I jeres egne meninger om tingene. Og jeres meninger om os de voksne er til tider skarpe.

Til konfirmandundervisningen skulle I med eet ord skrive på en sten, alt det, der er vigtigt eller svært for jer. I skrev: Skole, lektier, familie, venner, gæld, være grim. Undskyld, mobning, være skyldig.

Der var flest sten, der stod skole og familie på. Skolen er tung og familien er super vigtig for jer, ikke mindst fordi I samtidig rykker lidt væk fra familien. Vi lagde stenene herinde på alteret for at Gud skulle overtage alle bekymringerne og bære med på dem. Jeg har lagt stenene på alteret igen i dag. Som et tegn til jer på at Gud fortsat vil bære med på det, der er svært.

Gud møder os lige nøjagtig dér, hvor alting tynger os. Dér hvor vi bøvler og kæmper med at være mennesker. Når vi giver det til Gud, sådan som vi gjorde med stenene, siger han: "Vær ikke bekymrede. I er mere værd end markens liljer og mange fugle. Jeg er hos jer". "Kom til mig med jeres byrder, for det jeg bærer er let". "I hører mig til, jeg elsker jer, jeg tilgiver jer. Jeg viser jer den vej, I kan gå. Mit bud er: I skal elske og tilgive hinanden".

Konfirmander, jeg har prøvet det sidste år at få jer til at se, at Jesus ord og fortællinger på den måde virkelig er værd at leve på også for os moderne mennesker. I kan som jeg selv læse Guds ord og fortællinger i evangelierne og når vi gør det, viser det sig at Jesus ord kan hjælpe os til et fantastisk liv. Jesus giver os tro på vores værdi og andre menneskers værdi. Jesus giver os håb om, vi altid har mulighed for en ny begyndelse. Jesus siger: Gud elsker jer. Jeg tror, mange af jer mærker, I har glæde af den tro.

Men lad os alligevel spørge lidt dybere: Har vi brug for at tro på Gud? Kan jeg moderne menneske tro, Gud er levende?

Eller lad os spørge på en anden måde: hvad sker der med det, vi håber og tror, alt det overnaturlige, hvis Gud bliver afskaffet?

Jeg har læst noget fantastisk litteratur, bl.a. en hel masse gamle gyserromaner. I ved romaner om levende døde og spøgelse. Men også bøger om begærlige blodsugere, mordere, som er sindssyge eller besatte af det onde. Dobbeltgængere som Dr. Jekyll og Mister Hyde.

Den slags fantastiske fortællinger opstod for ca. 200 år siden, da verden var ved at blive moderne. Med moderne mener jeg, at Gud var ved at blive afskaffet. Det betød at mennesket blev alene i verden. Både til at finde en mening med det hele, men i høj grad også alene med ansvaret for livet, samtidig med vi fik moderne videnskab.

En af de første fantastiske fortællinger er Frankenstein fra 1816. Mary Shelley som digtede Frankenstein var bare 19 år. Hun kom fra en klog forfatterfamilie, som sad og talte om Darwin og den spændende nye naturvidenskab.

Bogen handler om den unge mand Victor Frankenstein bor rig og lykkelig med sin familie på en herregård ude på landet i Tyskland. Selv om han bare kan overtage faderens forretning vil han være naturforsker. Så han forlader sin kæreste Elisabeth og sit barndomshjem for at studere i Ingolstadt.

Viktor er meget dygtig og elektricitet er lige opfundet, bl.a. af H.C. Ørsted. Victor genopliver en hund med elektrisk stød og han får den ide at man kan skabe et levende menneske af døde mennesker. Han bliver advaret af sin professor om at mennesker ikke skal tro, vi er Gud og Victor derfor ikke bør lege med liv og død. Frankenstein lytter ikke og det lykkes at gøre det døde levende med lynnedslag. Han bygger og opliver en høj smuk mand med bølget hår men som dog har så døde øjne og bleg en hud så alle ser ham som en dødning, et monster. Frankenstein flygter da han ser sin skabning.

Frankensteins skabning er ikke et monster men som et barn. Han er naiv, har tillid til mennesker og vil gerne elskes. Ligesom os. Men da han bliver afvist og pryglet og forfulgt ud af byerne, bliver han langsomt et monster. Han opsøger Victor, han kalder Victor for Far.

Victor kan ikke se, at hans egen skabning bare ønsker kærlighed eller at blive slået ihjel af Victor. Victor vil dræbe monstret men kan dog ikke skyde det, han selv har lavet. For monstret er samtidig et fantastisk forskningsresultat. Så selv om han er bange for monstret, er han stolt af sin opfindelse. At han kan gøre det døde levende. Da Victor Frankenstein ikke vil skyde monstret, beder skabningen Victor om i stedet at lave ham en kvinde så han ikke skal være ensom. Da Victor først laver en kvinde men fortryder og brænder hende, mens monstret ser til, bliver monsteret ondt og udrydder det meste af Victors familie. Så vil Victor dræbe ham og følger ham Nordpolen, hvor Victor dør. Monsteret bærer sin døde far ud i sneørkenen.

Den fantastiske fortælling rejser store spørgsmål: Kan mennesket gøre sig selv til skaber med naturvidenskab? Svaret i romanen er: det går ikke for godt. Forskningen kan løbe os af hænde. Et andet spørgsmål er: Når et menneske bliver ondt, er det så kroppen, der bærer det onde, eller er det manglen på kærlighed? Svaret i romanen er: Det er manglen på kærlighed. Det er et moderne svar, før ville man have sagt at mennesket var ondt eller havde valgt at følge djævlelen.

Sådan stiller de fantastiske fortællinger spørgsmål om, hvad mennesker er uden Gud. I Dracula fortællingen af Bram Stoker spørges med gysen om vores seksuelle drifter og dødsdrifter, som kristendommen har holdt nede så længe, den bestemte. Hvad er det for nogle drifter, der kan få unge piger til at længes efter at blive bidt af Dracula? Så de selv får hugtænder, bliver blodsugere mod deres egne mænd og gerne vil gå i seng med døde monstre? Kvinders seksuelle lyst, det var noget, man var meget bange for 100 år tilbage. I modsætning til drenge, måtte piger ikke have lyst til sex. Det var ikke fromt. Men videnskabsmanden Freud lærte os at drifter ikke har noget med Gud eller det gode og det onde og gøre men bor i os naturligt.

Både for Mary Shelley og for Bram Stoker var Gud stadig til. Men de var begyndt at tvivle på ham og Gud kunne ikke længere bestemme over naturvidenskab, menneskets naturlige drifter og verden i det hele taget.

Som I kan høre: Når Gud ikke længere er den som styrer alt i verden, fantaserer vi i fortællinger over, hvad vi er, og hvad der er af overnaturligt, hvis vi er alene i verden uden Gud.

I er nok mere vilde med at gøre det ved at se Avengers om Marvel helte, eller se Twilight Sagaen, Ringenes Herre, Star Wars, Dødsspillet eller science fiction med parallelle virkeligheder. Tænk på Avatar universets skønne verden f.eks. Men selv om det er på andre måder, fantaserer vi stadig.

Både den moderne Fantasy og de gamle fantastiske fortællinger prøver at forstå vores liv og verden, når mennesket og ikke Gud er i centrum af verden. Men vi mærker, vi stadig har en dyb trang til at finde mening med livet og døden. Tro på noget større som Gud at dele ansvaret med. Finde godhed i menneskers liv, bekæmpe det onde og til at finde håb for en fremtid, gerne en evig en.

Trangen efter Gud har vi altså stadig.

Den trang kan Jesus stadig opfylde. Som jeg sagde i begyndelsen: "Jesus giver os tro på vores værdi og andre menneskers værdi. Jesus giver os håb om, vi altid har mulighed for en ny begyndelse. Jesus siger: Gud elsker jer. Jeg tror, mange af jer mærker, I har glæde af den tro".

Gud er da heller ikke død. Selv om både filosofen Nietzsche proklamerede det for 150 år siden og selv om sociologen Jürgen Habermas for 40 år siden forudsagde det."

Sociologen Habermas har de senere år erkendt at han har taget fejl. Mennesket kan ikke undvære Gud uanset om vi lærer at føre herredømmefri samtaler og filosoferer os til et godt samfund.

Det fantastiske er, at det vi har brug for Gud til, det kan Jesus give os. Vi moderne videnskabelige mennesker ønsker en Gud, som er levende sammen med vores videnskab. En Gud som med kærlighed sætter os fri til selv at skabe værdi i livet for hinanden og os selv.

Sådan er vores Gud, Jesus. Han taler ikke om videnskab men taler på de indre linjer. Han siger: "Gud elsker mig, jeg elsker jer. Dette er mit bud: I skal elske hinanden". "Den som vil være herre skal være som den, der tjener". Han siger at så er "Guds rige er midt i blandt jer".

Det er Jesus vision til os. Vi skal elske hinanden også vore fjender. Vi skal være som dem, der tjener. Så er

Guds rige her. Det er op til os at gøre en god verden med de moderne muligheder, vi har.

Kristendommen taler her i Danmark jordnært og åbent om, hvad det er at tro på en levende Gud. Universet blev til ved big bang, vi nedstammer fra evolutionens første levende væsener. Men samtidig tror vi også at kristendommens fortælling giver os den sande mening, en fri livsmoral og håb om det, der er evigt og større.

Når det gælder det, vi kalder det overnaturlige og det vi ikke kan nå med videnskaben. Om det siger Jesus: I må ikke forfærdes, tro på Gud og tro på mig, i min fars hus er der mange boliger. Hvis ikke vil jeg så have sagt at jeg kommer igen og tager jer til mig for at også I skal være hvor jeg er. Og hvor jeg går hen kender i vejen.

Jesus lover os en fremtid. Han siger, Gud vil være bag døden og tage imod os. Evigheden og det bag døden kan vi ikke vide noget om. Det er ikke som i gamle dage, hvor paradiset og helvede var ting man kunne tegne på landkort. Vi fantasere jo netop i fantastiske fortællinger og i fantasy om de døde og om overnaturlige verdener fordi vi har mistet den sikre tro på et efterliv. For vores naturvidenskab fortæller os

ikke om åndelige universer, parallelle virkeligheder, paradiser.

Så når det gælder tro på det, der er, efter vi dør kan vi kun tro og håbe, Gud er levende og at Jesus lover os en fremtid. Han siger som sagt, Gud vil være bag døden og tage imod os. Men vi ved ikke hvad det betyder konkret.

Konfirmander, den kristne tro er på den måde noget I har i bagagen ligesom videnskaben og de fantastiske fortællinger. Det er med til at forme vores tro og viden, håb og drømme, frygt og tryghed. I bagagen har I også kærlighed og ensomhed. Af og til har I tunge byrder og store glæder.

Jeres familie og venner bærer med på bagagen ligesom Jesus. Så kast I jer med glæde og mod ind i fremtiden. I kan jo evt. finde jeres egen indre helt. Dr. Frankenstein eller robotmonstret Ultron vil vi ikke være. Jesus er det alt for svært at ligne. Men der er både en renhjertet Frodo, den hidsige Hulk, den modige Kattua, eller Avataren, som hjælper befolkningen på Pandora, skifter mennesket i sig ud for at skifte civilisation og blive en smuk blå Navi, som lever i pagt med naturen.

Denne heltens drivkraft i fantasygenren, består næsten altid af unge mennesker med rene hjerter, som gør verden bedre, uanset om de er hobitter eller avatarer.

Livet altid er større end os selv. Fremtiden har altid mulighed. Gud giver dig en ny begyndelse og sender dig al sin kærlighed på rejsen.

amen